

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713200840
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713200840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu G. C., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v G., na ul. P. č. XXXX/XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., so sídlom vo Veľkom Slavkove, na ul. Školskej č. 257, proti žalovaným 1/ C. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v G., na ul. J. č. XXXX/XX a 2/ INTREX TRADING, s.r.o., so sídlom v Poprade, na ul. Brokoffovej č. 37, právne zastúpenému JUDr. Danielou Urdovou, advokátkou so sídlom v Poprade, na ul. 1.mája č. 10, o zaplatenie 33.320,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 25.3.2014 č.k. 11C/23/2013 - 131 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému v 1. rade sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania a žalobca vo vzťahu k žalovanému v 1. rade n e m á p r á v o na ich náhradu.

Žalovanému v 2. rade sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania a žalobca vo vzťahu k žalovanému v 2. rade n e m á p r á v o na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému v 1/ rade náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v 2/ rade trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2.134,23 eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vyplatenia finančných prostriedkov ním investovaných do podniku „Rock Fabric“, kde sa mal stať spoločníkom žalovaného v 2/ rade na základe ústnej dohody so žalovaným v 1/ rade. Dňa 1.2.2007 žalovaný v 2/ rade ako nájomca uzatvoril s prenajímateľom Geotrip spol. s r.o. so sídlom v Poprade nájomnú zmluvu o nájme nebytových priestorov. V týchto priestoroch začali účastníci spoločne prevádzkovať podnik „Rock Fabric“. To trvalo až do 3.12.2010, kedy vznikli nezhody vo finančných otázkach. Od 3.12.2010 žalovaný v 1/ rade znemožnil žalobcovi podnikat' v tomto zariadení. Následne žalobca vyzval žalovaných v 1/ a 2/ rade na finančné vysporiadanie jeho investícií do podniku „Rock Fabric“.

V priebehu konania žalovaní vzniesli námietku premlčania. Žalobca si svoj nárok uplatnil z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Pri tomto nároku platí 2 - ročná subjektívna premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V prejednávanej veci 2-ročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 4.12.2010, teda deň nasledujúci po dátume 3.12.2010, kedy žalobcovi bol znemožnený vstup do podniku „Rock Fabric“. Posledný deň 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby uplynul dňa 4.12.2012, pričom žalobca podal žalobu na súde dňa 22.1.2013.

Súd prvého stupňa preto v dôsledku vznesenia námietky premlčania žalobu zamietol.

Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že žalovaný v 1/ rade neznemožnil žalobcovi vstup do prevádzky po vzájomnej roztržke dňa 3.12.2010. Na to nemal dôvod ani právo. Žalobca iba nesúhlasil s dohodou medzi žalovaným v 1/ rade a P. J. preto, lebo chcel okamžité finančné vyrovnanie tak pre seba ako aj pre žalovaného v 1/ rade za odstúpenie prevádzky, s čím žalovaný v 1/ rade nesúhlasil, pretože v tom čase dôveroval P. J., že finančné vyrovnanie vyplatí v splátkach podľa svojich možností. Žalovaný v 1/ rade a P. J. uzavreli z dôvodu postúpenia prevádzky v G. ústnu dohodu v mesiaci december roku 2010 a následne dňa 7.7.2011 písomnú dohodu o vyplňovacom zmenkovom práve týkajúcu sa zariadenia prevádzky na 58.332,74 Eur. Spôsob úhrady, ako aj termín úhrady pohľadávky nebol predmetom dohody zo dňa 3.12.2010, ale k dohode došlo až dňa 7.7.2011 a to podpísaním zmenky. Premlčacia doba začala plynúť až dňa 7.7.2011, kedy sa žalobca mohol prvýkrát dozvedieť o spôsobe úhrady, výške úhrady pohľadávky a až týmto momentom došlo k uzatvoreniu zmluvy ako takej. P. J. začal riadne používať zariadenie podniku „Rock Fabric“ až od februára roku 2011 a nie od 3.12.2010, o čom svedčí aj výpis z obchodného registra spoločnosti Rock Fabric s.r.o.. Tiež na Daňovom úrade v Poprade bola dňa 23.2.2011 zaregistrovaná registračná pokladnica na Rock Fabric s.r.o.. Do tej doby teda prevádzka stále nepretržite fungovala na spoločnosť žalovaného v 2/ rade. Žalobca dňa 3.12.2010 nemohol tušiť, kto sa chce a na či úkor obohatiť. To, že sa žalobca nepohodol so žalovaným v 1/ rade na fungovaní prevádzky, odstúpení prevádzky a pod. neznamená, že sa jej úplne vzdáva, keď prevádzka funguje naďalej nepretržite prostredníctvom spoločnosti žalovaného v 2/ rade. Nový vlastník musel predsa nahlásiť novú prevádzku, či zmenu vlastníka prevádzky podľa vzniku a začatia prevádzky novej firmy Rock Fabric s.r.o. na mestskom úrade, živnostenskom úrade, Regionálnom úrade verejného zdravotníctva Poprad, sociálnej poisťovni, zdravotnej poisťovni atď. Až týmto momentom vznikla prevádzka novej firmy, čo nebolo skôr ako vo februári roku 2011, teda premlčanie nemohlo začať plynúť od 4.12.2010, ale až dňa 9.2.2011 momentom vzniku spoločnosti Rock Fabric s.r.o. alebo až dňom 23.2.2011 zaregistrovaním registračných pokladníc na Daňovom úrade v Poprade.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu v ním podanom opravnom prostriedku, podľa ktorého žalovaný v 1/ rade neznemožnil žalobcovi vstup do prevádzky po vzájomnej roztržke dňa 3.12.2010 toto je potrebné označiť za účelové s cieľom privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Samotný žalobca vo svojej žalobe skonštatoval, že od 3.12.2010 mu žalovaný v 1/ rade znemožnil podnikáť v podniku „Rock Fabric“. Rovnako v predžalobnej upomienke zo dňa 11.6.2012 adresovanej žalovanému v 2/ rade žalobca

zdôraznil, že od 3.12.2010 mu bolo znemožnené podnikat' v tomto zariadení. Dátum 3.12.2010 je preto právne významný pre posúdenie začiatku plynutia 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda minimálne od 3.12.2010, kedy mu bolo znemožnené po roztržke so žalovaným v 1/ rade, ktorý bol zároveň i konateľom žalovaného v 2/ rade podnikat' v prevádzke žalovaného v 2/ rade musel vedieť, že spoločníkom žalovaného v 2/ rade sa už nestane. Taktiež mu musela byť známa i výška ním vynaložených investícií, nakoľko všetky žalobcom predložené doklady týchto investícií sa týkajúce pochádzali z obdobia pred dňom 3.12.2010. Neskoršie uzatvorené dohody medzi žalovaným v 1/ rade, resp. žalovaným v 2/ rade a P. J., ktorých účastníkom ani žalobca nebol nie sú právne významné pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby.

Keďže žaloba o zaplatenie sumy 33.320.25 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia bola podaná na súde až dňa 22.1.2013, teda po uplynutí 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 1 O.s.p. právo uplatnené žalobcom v dôsledku vznesenia námietky premlčania nemohlo byť tomuto účastníkovi priznané. Platí totiž ustanovenie § 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

S prihladnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný v 1/ rade ich náhradu nežiadal priznať. Pokiaľ ide o žalovaného v 2/ rade tento si náhradu trov konania uplatnil, avšak tieto nevyčíslil najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom. Keďže žalovanému v 2. rade okrem trov právneho zastúpenia iné trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývali náhrada trov tohto štádia konania mu priznaná byť nemohla v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.